

[Tom Behnke]

begrænsning på og så på et eller andet tidspunkt tage op, om det var nødvendigt, at udvalget fortsatte sit arbejde.

En anden ting er punkt 3 om, at der skal sikres udjævning mellem kønnene med hensyn til tildeling af forældremyndigheden. Nu er det bredt formuleret, men hvis det skal tages efter sin egentlige ordlyd, mener jeg ikke, at vi kan følge den, fordi det bør være et konkret skøn, der afgør, om barnet skal være hos faderen eller hos moderen, og ikke en bestemt fordelingsnøgle.

Endelig er der rådgivningsmøderne. Der har vi også en vis skepsis over for, at man er tvunget til at deltage i disse møder. Men omvendt bliver der jo argumenteret ganske flot i forslaget for, hvorfor det skal være med tvang, og det er ud fra, at undersøgelser viser, at rådgivning ofte afslås af den forælder, som har fået forældremyndigheden alene. Hvis det er tilfældet, er det helt urimeligt, at den, der har fået det hele, havde jeg nær sagt, kan sidde og bestemme slagets gang.

Men vi er meget positive over for forslaget, og jeg står lidt uforstående over for, at regeringspartierne så konsekvent afviser, at der kan være problemer i myndighedslovens § 10.

Niels Helveg Petersen (RV):

Reglerne i myndighedsloven har grundlæggende betydning for mange familiers liv. Det er et følsomt område, og reglerne bør også kun ændres med nænsomhed. Muligheden for at aftale fælles forældremyndighed blev indført for nogle år siden, og vi syntes, det var et fremskridt. Jeg tror, det i dag er almindeligt accepteret, at det var et fremskridt. Jeg har ikke set, at nogen har ønsket sig, at man skulle fjerne den mulighed, som altså faktisk først blev indført for få år siden.

I Det Radikale Venstre har vi principielt sympati for at gå videre. Vi ser frem til en retstilstand, hvor den fælles forældremyndighed bliver en hovedregel, hvor formodningen vil være for, at selvfølgelig må lovgivningen også respektere, at et barn har to forældre. Det må være den grundlæggende formodning. At alene en af forældrene skal have forældremyndigheden, må principielt være en undtagelsestilstand. Vi er altså ikke ved vejs ende med regelsættet, og derfor har vi også sympati for, at der iværksettes sagkyndige overvejelser om æn-

dringer i den retning, jeg her har nævnt. Her er jeg helt på linie med, hvad Dansk Kvindesamfund har udtalt i en kommentar til lovforslaget.

I det videre arbejde ser Det Radikale Venstre meget gerne, at man kunne nå frem til en beslutning om at iværksette sagkyndige overvejelser om at komme videre i den retning, jeg har nævnt, og i den forbindelse er der også andre spørgsmål, som det kan være af interesse at tage op, herunder bidragsforpligtelser.

Det Radikale Venstre kan derfor godt se en god mening i at få en debat om udformningen af myndighedsreglerne. Vi kan derimod ikke stemme for forslaget i den form, det har. Jeg synes ikke, det er fornuftigt at sætte en frist til januar 1993 for fremsættelse af lovforslag på et område af denne type her. Det kræver langt mere omfattende og omhyggelig forberedelse. Og så er der i øvrigt en række uklarheder i forslagens formulering, som jeg synes gør det umuligt at vedtage det i den form, det har.

Også jeg har hæftet mig som andre ordførere, herunder hr. Tom Behnke, ved formuleringen om, at der skal sikres udjævning i tildelingen af forældremyndigheden mellem kønnene. Det er ærlig talt ikke nogen særlig fornuftig betragtning. Vi skal ikke have kønskvotering, når det drejer sig om tildeling af forældremyndighed. Hvis hr. Hansen har fået den, så er det næste gang fru Jensens tur. Det er ikke en fornuftig måde at klare det problem på. Udgangspunktet må alene være barnets tarv. Men vi ser som sagt gerne, at vi kommer længere i retning af den fælles forældremyndighed, og vi vil gerne være med til at diskutere, om vi kan iværksette sagkyndigt arbejde, der kan bringe os et skridt videre.

Sådan forstod jeg også hr. Gert Petersen – at det var i den retning, han og SF gerne ville gå – og det kan da være, at det er noget, vi kan mødes om bredt i udvalget.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan ikke medvirke til forslaget.

Da vi havde lovforslag om fælles forældremyndighed, stemte vi imod. For man kan nu engang ikke løse et problem, hvor der er konflikter, og hvis der ingen konflikter er, så er der heller ingen problemer.

Vi mener altså også, at ægteskabet er den naturlige ting for et barn at vokse op i, og dér